

## ***Igehirdetés. Elhangzott a Tatai Református Gyülekezetben 2026. augusztus 23-án.***

**Lekció:** Zsidókhoz írt levél 8. rész 6-13. verse

**Textus:** Zsidókhoz írt levél 8. rész 11. verse: „Akkor senki sem tanítja többé így a társát és testvérét: Ismerd meg az Urat! Mivel mindenki ismerni fog engem, a kicsinyek és a nagyok egyaránt.”

### ***Kedves Testvéreim!***

A felolvasott mondat rögtön kérdések sorát veti fel. Mindenki ismerni fogja Istent? Mikor valósul meg? Kikre vonatkozik ez? Mit jelent az, hogy ismeri valaki Istent? Egyáltalán lehetséges ez?

A Zsidókhoz írt levél szerzője Jeremiás prófétát idézte. A kettő könyv leírása közben eltelt néhány évszázad, és mégsem valósult meg az, amit itt olvasunk. Aztán valamikor az első század vége felé leírták ezeket a mondatokat ismét, és ma sem valósult meg ennek a mondatnak a tartalma. Nem ismeri mindenki Istent. Akkor tévedett volna Jeremiás és tévedett volna a Zsidókhoz írt levél szerzője?

Ha csak ezt a mondatrészt nézem, hogy mindenki ismerni fogja Istent, akkor mondhatnánk, hogy igen, mert még mindig nem jött el ez a pillanat. De ha odafigyelünk az előtte lévő részre, ahol az ismeret átadásáról van szó, majd pedig folytatja a levél, hogy a tanításra nem lesz szükség, mert mindenki ismerni fogja az Urat, akkor így már kerek a kép. Az Ószövetség népének szüksége volt arra, hogy tanítsa az apa a fiát Isten ismeretére. Az Újszövetség népének erre már nincsen szüksége, mert tiszta és világos ismeretanyag van, amit mindenki megérthet.

Mi ez az ismeretanyag? Vagy hadd tegyem fel másként a kérdést: ki ez az ismeretanyag? Nem más, mint maga Jézus Krisztus. Hiába tudom, hogy Isten teremtette ezt a világot, mert ez még nem elég. Hiába hiszem, hogy van Valaki, aki az életem felett áll, és vezet, terelget engem minden napon, mert még ez sem elég. Hiába van az a meggyőződés, hogy Isten sok mindennel megajándékozhat engem, mert még ez az ismeret sem elég. Amíg nem tudom, hogy Jézus Krisztus értem is eljött erre a földre, hogy az én életemet is megváltotta, hogy nekem is elhozta az örök életet, addig nem teljes az ismeretanyag. Mindenki meg fogja ismerni Istent. Vagyis mindenki közvetlenül megértheti, hogy mit tett érte a Mindenható Jézus Krisztusban.

Talán az lehet a legjobb megfogalmazás, hogy mindenkinek van lehetősége megismerni Istent személyesen, a kicsiknek is, és a nagyoknak is. A fiataloknak is, és az időseknek is. Az életkor nem akadály. A keresztesítés is jelzi ezt a lehetőséget. Isten hívja és várja a kisgyerekeket is, a fiatalokat is, és az idősebb felnőtteket is. Jézus Krisztusban megszüntette azokat az akadályokat, amik ott voltak köztünk és Isten között.

Tudom, hogy a Biblia alapján legnagyobb akadály a bűn, de Jézus Krisztus legyőzte a bűnt. Tudom, hogy sokféle más akadály is lehet, hogy közel kerülünk Istenhez, akár az, hogy a család, amiben felnőtünk, nem volt hívő család, de ez sem akadály, mert van lehetőségünk más módon is közel kerülni Jézushoz. Akár az is, hogy életünk sokféle rohanásában, feszültségében nem marad energiánk arra, hogy Istenhez kapcsolódjunk, de éppen az erőtlen, gyenge pillanatainkban ér el hozzánk legjobban Isten az Ő erejével. Mindezek mellett mégis az egyik legerősebb akadály a mi lelkünk. Néhány gondolatot hadd hangosítsak ki, amivel küzdünk. (Ezeket egyes szám első személyben fogom mondani, hogy mindenki jobban azonosulhasson vele.) Isten miért is foglalkozna egy ilyen emberrel, amilyen én vagyok? Ha még soha nem volt hitem, hogyan juthatnék el Hozzá? Ha nem tudom, hogy miként kell imádkozni, akkor hogyan szólíthatom meg? Egyáltalán miért lenne fontos Istennek az, hogy én ismerjem Őt?

Ezeket az akadályokat Isten megszünteti Jézus Krisztusban. Miért foglalkozna velem? Miért lennék fontos neki? Azért, mert szeret minket. Annyira szeret minket, hogy értünk elküldte Jézus Krisztust. Annyira szeret minket, hogy feláldozta a Fiát értünk. A Te életedért és az én életemért. Ha pedig ennyi mindent megtett, akkor számít bármit is, hogy hogyan szólítom meg, vagy hogy mikor indulok el az Ő irányába először? Megszűnt minden akadály Jézus Krisztusban.

Kastélyokban lehet látni olyan ajtókat, amelyek teljesen besimulnak a falba. Egy síkban vannak a falal, ugyanolyan tapéta van rajta, mindössze egy vékony vonal jelzi, hogy ott valami lehet a túloldalon. Ha valaki sötétben lenne ott ebben a szobában, és nem tudná, hogy hol van az ajtó, biztosan nem találná meg. Ha meg is találná, nem tudná kinyitni, mert nincsen rajta belülről kilincs. Viszont ha a túloldalról valaki kinyitja, és a nyitott ajtón keresztül beérkezik a fény, akkor máris ott van a kijárat a szobából abba az irányba is.

## ***Igehirdetés. Elhangzott a Tatai Református Gyülekezetben 2026. augusztus 23-án.***

Isten Jézus Krisztusban kinyitott egy olyan ajtót, amit mi nem találtunk volna meg. Az ajtó nyílásából árad a fény a mi életünkre, hiszen Jézus Krisztus maga a világ világossága. Lehetőségünk van nekünk is belépni Isten világába. Mindegy, hogy milyenek a kérdéseink, hogy mennyire gondoljuk távol lévőnek magunkat Istentől. Nem számít az sem, hogy gyakran járunk-e gyülekezetbe, vagy kevésbé gyakran. Isten számára az a fontos, hogy előttünk is, előtted is és előtttem is kinyissa az ajtót. Csak így igaz ez a mondat: „mindenki meg fogja ismerni az Urat, a kicsinyek és a nagyok egyaránt”. Mi is induljunk el Isten felé, és ismerjük meg az Ő szeretetét!

***Ámen!***